

9

11 11

Eg brá mér austur yfir fjall, sem kallað
er, óða austur undir Stokkseyri, Kl. 6 í
morgun. Vid vorum þeir samann; einn okkar,
Lilstjórnir brá sér niður í Eygarbálka, en
íð hveir fórum af alfaraveginum að bæ
einum, sem miðflokkur var af áveituvapni.
Vid urðum þó að ganga áveitugarðana heim
að bænum, en það var minnlega rastarvegur.
Þegar við vorum komnir nokkud á leið, flugu
4 jarðrekur upp skammt frá okkur og
lylqdust með heim að bænum, alveg
eins og þeir væru að segja okkur hvar
börnum væri og sögðu ymist e h^e eða
o h^e o h^e, og það skilum við að væri
er h^er, er h^er, er h^er o h^e
Eðli lylqdu flugarnir okkur til baka, þó þeir

hafa eflaust lítið svo á, að úr því okkur 2.
fólust svo ná vel að fara eftir leiðbeiningum
þeirra heim að lokum, var okkur stóla
vorkum að rata sömu leið frá hönum aftur.
Við hönum heim aftur um hádegis tíð og hefdans
skid bíðum náma 140 kílómetra og sáð þessalípu
leiðbeindur ferðamaða á leið okkar og
notið leiðsagnar þeirra, að svo hafa þeir
eflaust lítið á, svo ná með sjálfum sér.

Annars er það allkunnur þar eytra, að þar dröku slótt í for með
ferðamönnum, þegar einhverjar föt voru um á leið þeirra, t. d.
vandan keldur eða kvíllsyndis-fer og leiðbeini þeim með þess
að "sterafa" úr þá, á sama hátt og fugar þessir gerdu við
okkur í morgun eða einn og smá saga síu sögu frá, en óg elta
að segja ykkur að lokum.

Soquna min
(Yardrekan)